تېيىپجان ئېلىيۇپ

ئىككى شېئىر

خوتەن قىزىنىڭ ئارزۇسى

ھەممە خەق جاڭنەننى تەرىپلەيدىكەن،
«كۆكتە جەننەت، يەردە سۇجۇ» دەيدىكەن.
يەنە بىر نامى يىپەك يۇرتى ئۇنىڭ،
رەختلىرى كۆزنىڭ يېغىنى يەيدىكەن.

ئوقۇدۇم سۇجۇدا مەنمۇ نەچچە يىل،
كۆرگىنىم بولدى شۇ تەرەپكە دەلىل.
شۇندا ئۆز يۇرتۇم ئېسىمگە كەلسىلا،
بولىمەن بەكمۇ خىجىل، بەكمۇ خىجىل.

زور ئىدى بالدۇر خوتەننىڭ شۆھرىتى،
ئۇ ئىدى «يىپەك يولى» نىڭ زىننىتى.
چۆرگىلىگەچ تەتۇر پەلەكنىڭ گەردىشى،
شۆھرىتى سۇندى، «گاداي» بولدى ئېتى.

ئۇجمىلىكنى كۆز يېشىدا سۇغىرىپ،
غوزىدىن جان رىشتىسىنى سۇغىرىپ؛
ئوزىگە بولماي نېسىپ ئەتلەس - تاۋار،
ئۆتتى ئۇستام ماز چاپانغا ئورىنىپ ...

تالڭ ئېتىپ، كەتتى تالاي دىشۋارچىلىق،
كۆپ تېخى ئەتلەس ئۇچۇن تەشناچىلىق.
كۆرىلى بۇ يۇرتتا سۇجۇ رەڭگىنى،

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى
www.ewlat.org
www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىي ئەسەر ۋە قوليازمىلار ئامبىرى

خاس، ئەمەس خوتەنگە خام ئەشياچىلىق.

ئەمدى كەلدى ياخشى چاغ ئىشلەيدىغان،
ئەجرىمىزدىن يۇرتىمىز گۈللەيدىغان.
ئارمىنىم شۇ: كەلسە تېز شۇنداق زامان،
كۆكتە جەننەت، يەردە خوتەن دەيدىغان.

بۇ قەيەر؟ بۇ كىم؟

ئىككى ياندا ئەگىم - ئەگىم ئىككى قاش،
مۇشكۇ - ئەنبەر سۈمبۈلى مول ئۇستىدە،
ئاستىدا ئۇيناپ تۇرار ئاھۇ كۆزى.
تېخىمۇ مەپتۇن قىلار ئادەمنى ئۇ،
بولسا ئۇز ئەتلەسلىرى ئۇز بەستىدە.
نەگە ئوخشايدۇ بۇ يەر ھەم كىم ئۇزى؟
ئېيتىڭا، خوتەنمۇ يا خوتەن قىزى؟

1981 - يىل 2 -، 3- ئاي خوتەن - ئۇرۇمچى

